

lade sådan en udvikling fortsætte, men det har intet med nedskæring at gøre. Det er og bliver en opbremsning.

Sandy Brinck (S):

Ministeren sagde jo selv her til sidst, at det er en opbremsning, og dermed har ministeren sådan set også sagt det, vi andre ligesom har forsøgt at få det til at fremstå som, nemlig at det er en udgiftsvækst, som bliver bremset kraftigt op, en udgiftsvækst, som ikke er kommet af ingenting, for den er kommet af et behov, og den er kommet af en socialpolitisk prioritering. Derfor er det relevant at høre ministerens svar her i dag.

Jeg vil jo nødig være en tåbe, som ministeren siger man ville være, hvis man ikke gjorde noget, og selvfølgelig kan man altid vurdere, om man kan gøre tingene anderledes, og man bør selvfølgelig hele tiden vurdere, om man kan gøre tingene bedre.

Det, der er interessant, er, om det er de redskaber, som der f.eks. er i den seneste rapport fra Socialministeriet, som kulegraver særlige støtteområder for børn og unge, som vi skal til at bruge, altså en rammestyling. I så fald kan jeg sige, at det vil Socialdemokraterne være meget skeptiske over for, for det vil være socialpolitisk uforvarsligt, hvis det er sådan, at vi styrer efter nogle rammer, der gør, at det stakkels barn, som først sidst på året er så omsorgssvigtet, at vedkommende skal fjernes, må mødes med, at rammen desværre er brugt.

Kl. 14.25

Derfor synes jeg, at der kunne være god grund til, at ministeren forklarer, hvordan man på en socialpolitisk forsvarlig måde kan gøre det, hvis det er sådan, at det skal være med de instrumenter, som Socialministeriets publikation anbefaler.

Ole Stavad (S):

Jeg sad og lyttede temmelig forundret til socialministerens første svar. Først forsøgte socialministeren det meget velkendte kneb at forsøge at tillægge sine politiske modstandere nogle synspunkter, som for enhver er tåbelige, nemlig at man ikke skal bruge de ressourcer, man har til rådighed, fornuftigt og sørgе for, at man får mest muligt ud af dem. Der vil socialministeren ikke få nogen som helst problemer med Socialdemokratiet, tværtimod har vi masser af gode ideer, som vi gerne vil diskutere med socialministeren.

Derefter hører jeg socialministeren sige, at det, man kan stille til rådighed af servicemuligheder for borgerne, er uafhængigt af, hvilke økonomiske rammer der er. Det er jo socialministerens indgang til hele spørgsmålet. Derfor må jeg spørge socialministeren: Er det virkelig socialministerens opfattelse, at de forhandlinger, som jeg går ud fra hun deltager i med kommunerne i øjeblikket, ikke handler om, hvilket serviceniveau man vil tilbyde borgerne, hvilket igen kommer til at afhænge af, hvad det er for nogle økonomiske rammer, kommunerne får at operere inden for?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er da meget glad for, at fru Sandy Brinck nu er kommet til den erkendelse, at der er tale om en opbremsning – det er vi fuldstændig enige i – og at vi ikke længere taler om, at det er nedskæringer, for det er det ikke. Det synes jeg er at komme langt, nu hvor vi i flere debatter har talt om det her, og hvor retorikken har været, at der skulle foregå nedskæringer.

Med hensyn til, hvordan man kan målrette ydelserne og brugen af pengene, vil jeg gerne sige, at det er fuldstændig rigtigt, at der har siddet et embedsmandsudvalg med repræsentanter fra Socialministeriet, Amdsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. En af de anbefalinger, de er kommet med – der er kommet mange anbefalinger, og der er ikke taget politisk stilling til dem endnu, de indgår i drøftelserne med kommunerne og med amterne – er ganske rigtigt rammestyling.

Jeg synes sådan set, at det er et rigtig godt instrument, at man prøver at afsætte et beløb og holder sig inden for det. Men når det så er sagt, er det klart, at det ikke må gå ud over det barn, der har behov for et tilbud, når rammen er opbrugt. Man skal altid give det nødvendige tilbud til et barn, der er kommet i klemme. Det vil være ulovligt andet, og jeg kan meddele fru Sandy Brinck, at jeg ikke har tænkt mig at lave loven om. Børn i truede situationer skal selvfølgelig have det påkrævede tilbud.

Til hr. Ole Stavad: Jeg er da fuldstændig med på, at det selvfølgelig kan påvirke det serviceniveau alt efter, hvor stor den mulige vækst er for de kommunale udgifter, men det synes jeg sådan set heller ikke at jeg har afvist.

Jeg har på det kraftigste afvist, at der er tale om nedskæringer, men noget andet er, at væksten ikke kan blive ved med at være, som den er. Det mener jeg nu ikke nødvendigvis behøver at